

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 2. februar 2006

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

PRI/ J.nr. 640-1646

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 20. januar 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 3 ad L 108 om forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om en børnefamilieydelse (Styrkelse af forældreansvaret).

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes sende udvalget dokumentation, i form af eksisterende forskning eller lignende, der indikerer, at tvang eller sanktioner har en mere positiv effekt på menneskers adfærd end foranstaltninger, der beror på en frivillig aftale. I forlængelse heraf bedes ministeren dokumentere at tvang, sanktioner eller straf er velegnede instrumenter i relation til det område, som lovforslaget omhandler.”

Svar:

Jeg vil gerne starte med at understrege, at det ikke er min opfattelse, at tvang eller sanktioner har en mere positiv effekt på menneskers adfærd end foranstaltninger, der beror på en frivillig aftale. Det er derimod min opfattelse, at en frivillig løsning altid er at foretrække, og det generelle udgangspunkt er derfor stadig, at frivillighed går forud for tvang.

Som det er blevet fremhævet i Socialministeriets høringsnotat til lovforslaget, er forældre pålæg et tiltag, der kan tages i anvendelse, når det må antages, at det netop er den form for hjælp, der kan løse barnets eller den unges problemer i den konkrete sag. Forældre pålæg skal derfor ikke anvendes, når frivillige, forebyggende foranstaltninger kan løse problemerne, hvilket også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Forældre pålæg kan være et velegnet instrument i forhold til at styrke forældreansvaret. Det understøttes bl.a. af de engelske erfaringer, som viser, at de forældre, der deltog i et Parenting Programme som del af en Parenting Order, havde lige så stort udbytte af forældreprogrammet, som de forældre der deltog frivilligt, jf. vedlagte bilag.

Herudover viser erfaringer fra Helsingør Kommune, at en ordning, hvorefter forældre som led i aktivering skulle følge deres børn i skole og derudover kunne trækkes i kontanthjælpen, hvis børnene ikke mødte op i skole, kunne fjerne mange af problemerne med manglende fremmøde i skolen for visse børn. Ordningen blev dog stoppet, da der ikke var hjemmel i loven til at gøre udbetalingen af kontanthjælpen afhængig af et krav om, at kontanthjælpsmodtageren skulle følge sit barn i skole.

Eva Kjer Hansen

/Lone Larsen

Bilag vedlagt: Executive Summary (på engelsk) fra rapporten ”Positive Parenting – The National Evaluation of the Youth Justice Board’s Parenting Programme”, udgivet af Policy Research Bureau for the Youth Justice Board, 2002.